

Virserums poststation III

Poststationsföreståndare Ellen Persson

Elise Theorin avled i februari 1932 (hennes syster strax därefter). Postmästaren i Åseda anmälde i en skrivelse den 16 februari 1932 till postdirektionen att Theorin avlidit. Samtidigt aktualiserade han på nytt frågan om postexpedition i Virserum. När postdirektionen i sin skrivelse den 14 mars 1932 till generalpoststyrelsen anhöll om meddelande huruvida befattningen skulle återbesättas var man dock inte lika rak på sak utan antydde endast att det nu kanske var dags att inrätta en postexpedition i Virserum. Postdirektionen påpekade att det i södra distriktet fanns "flera äldre poststationsföreståndare och postbiträden, som önska övertaga större stationer". Redan den 18 mars 1932 beslutade generalpoststyrelsen att poststationsföreståndarebefattningen skulle återbesättas. I beslutet valde man att inte beröra frågan om inrättande av postexpedition i Virserum. Därmed var frågan om postexpeditionens inrättande för denna gång inte längre aktuell.

Den nya poststationsföreståndaren hette Ellen Persson. Hon kom från en liknande tjänst i skånska Mörarp, där hon tidigare varit sin far behjälplig med att sköta poststationen. Hon stannade kvar till 1947, då hon fick förflyttning till stockholmsförorten Aspudden.

En andra lantbrevbäringslinje, utgående från Virserums poststation, inrättades år 1935, nämligen Virserum-Slagdala.

Det här året hände mycket annat positivt för Virserumsborna. Redan den 1 april 1935 blev två nya brevlådor uppsatta genom postverkets försorg. Den ena sattes upp vid Tregvindarna och tömdes av postens ordinarie transportör kl. 18.30 (söndagar kl. 14.15); den andra sattes upp på Dansö och tömdes av busschauffören kl. 16.20 (söndagar kl. 18.05).

Den stora nyheten var dock att poststationen från den 1 november 1935 ersattes av en postexpedition. Rent praktiskt innebar detta ett längre öppethållande på vardagarna och att postexpeditionen kunde utväxla telegrampostanvisningar samt att utväxlingen av postanvisningar och utbetalningskort skedde direkt till Virserum utan förmedling av överordnat postkontor (vid denna tidpunkt var Åseda överordnat postkontor).

Postexpeditionens inrättande var i första hand ett krav som drevs aktivt av postmästaren i Åseda. Det första försöket 1932 ledde inte till någon åtgärd som tidigare framhållits. Nästa försök gjordes från postmästaren i en skrivelse den 7 juli 1933 till postdirektionen. I denna framhåller postmästaren att det visserligen inte fanns någon framställning från allmänhetens sida, men att "ledande kommunalmän i Virserum genom erhållna upplysningar känna till det fortgående utbytet av större poststationer mot postexpeditioner". Postmästaren ansåg vidare att dessa kommunalmän förlitade sig på att postverket "med beaktande av likformighetssynpunkter låter Virserums postområde i sin rätta tur och ordning komma i åtnjutande av den förbättring, som en postexpedition medför".

Postmästarens initiativ fick inte heller denna gång något positivt resultat. Han återkommer därför i en ny skrivelse den 15 juni 1935 till postexpeditionsfrågan. Genom att municipalsamhället inkorporerat vissa områden hade invånarantalet stigit från 1.196 till 1.682. Dessutom hade postmästaren vid en inspektion av poststationen på nytt sammanträffat med ledande kommunalmän i orten och de syntes fortfarande räkna med "att postverkets ledning, utan formlig framställning från samhällets sida i samband med utverkande av nya stationsmästartjänster låter Virserums postområde komma i fråga till postexpedition i den tur och ordning, jämfört med andra samhällen, vartill försändelsestatistiken giver anledning".

För att understryka påståendet att det nu var hög tid att Virserum fick postexpedition bifogades en förteckning över omsättningen vid några andra postexpeditioner i södra distriktet. Virserum hade 1.630 invånare år 1933 och man hade sålt frimärken för 14.935 kr. Motsvarande siffror för andra orter, som redan erhållit postexpedition, var för exempelvis Oskarström 2.395 invånare med en frankoteckenuppbörd av 13.862 kr, Teckomatorp 908 invånare och 11.714 kr, Högsby 1.030 invånare och 16.454 kr och Mariannelund 1.387 invånare och 7.948 kr.

I samma skrivelse tog postmästaren också upp en annan fråga. Enligt den praxis som fanns var det endast postexpeditionerna som hade rätt till eget telefonabonnemang. Från allmänhetens sida hade emellertid vid flera tillfällen framförts önskemål om telefonförbindelse med poststationen. Postmästaren hade därför gjort en särskild framställning att telefon skulle få installeras redan nu, utan att avvakta inrättandet av postexpedition. Denna framställning bifölls i juni 1935.

Postmästarens framställning om inrättande av postexpeditionen sändes via postdirektionen för yttrande. I direktionens kortfattade yttrande den 19 juni 1935 tillstyrkte man postmästarens förslag. Ärendet var tydligen tillräckligt utrett, för redan den 9 juli 1935 beslutade generalpoststyrelsen att poststationen i Virserum skulle bytas ut mot en postexpedition. Ändringen genomfördes från den 1 november 1935.

Folkskollärare Einar Johansson tillskrev Generalpoststyrelsen i november 1935 och begärde att lådbrevbäring skulle införas i Virserum (hittills hade alla fått hämta sin post på postexpeditionen). Förslaget bifölls så småningom av Generalpoststyrelsen och den 15 augusti 1937 kunde den första brevbringaren lämna postexpeditionen.

Så blev det var dags för posten att på nytt byta lokal. Postdirektionen hade blivit informerad om att Virserums Sparbank planerade att bygga ett eget bankhus, varför man tillskrev banken och anmälde sitt intresse för att inrymma även postexpeditionen i det planerade bankbygget. I sitt svar den 12 april 1935 meddelade sparbanken följande:

Sparbanksstyrelsen är av den uppfattningen att ett bankhus bör uppföras i omedelbar närhet av torget, vid trafikleden från järnvägsstationen, även om byggnadskostnaderna därigenom skulle åtskilligt ökas, till följd av tomtpris. Ett fåtal bland huvudmännen synes vara av annan uppfattning; vilket förorsakat dröjsmål med byggnaden. Vi ämnar dock med det snaraste utlysa ett nytt sammanträde med huvudmännen för frågans

avgörande. Styrelsen har för sin del icke något emot att postlokal inrymmes uti ett blivande sparbankshus.

Det förutskickade sammanträdet med huvudmännen hölls den 16 oktober 1935. Av protokollet framgick att "såväl styrelsen som huvudmännen ansågo, att sparbanken var i behov av rymligare och mer tidsenliga lokaler för sin verksamhet än de nuvarande". Huvudmännen beslöt enhälligt att uppdra åt styrelsen att inkomma med förslag på en välbelägen tomt, lämplig att uppföra en bankbyggnad. I det sammanhanget ställde man sig också positiv till att inrymma postverket i denna byggnad.

Den närmaste tiden förekom en del kontakter mellan sparbanken och postdirektionen. I en skrivelse den 6 februari 1936 preciserade postdirektionen sina krav på postlokalen. Den skulle ha en golvyta av cirka 90 m². Golven i entrén, allmänhetens avdelning, kassavalv och wc borde vara belagda med Ivöplattor, kassavalvet brand- och dyrkfritt och hela lokalen försedd med centralvärme.

Sparbanksstyrelsen kunde den 11 februari 1936 meddela postdirektionen att tomt för bankbyggnaden hade förvärvats. Något beslut om uppförandet av banklokalen fanns dock inte "men kommer med all sannolikhet ett dylikt beslut att fattas vid sammanträde under nästa mars månad".

I en ny skrivelse från sparbanksstyrelsen den 29 april 1936 översändes förslag till postlokal, upprättad av arkitekt Paul Boberg från Växjö (samma arkitekt som ansvarat för restaureringen av Virserums kyrka 1936-1937), men banken var villig att ändra dessa efter postdirektionens önskemål. Samtidigt upplystes att något byggnadslov ännu ej erhållits, "men arkitekt Boberg har rådgjort med länsarkitekten vid uppgörandet av ritningar och torde därför ej något hinder möta i fråga om byggnadslovet". Därefter påbörjades diskussionerna om hyran för postlokalen.

Postdirektionen erbjöd den 29 juni 1936 en hyra på 1300 kr/år inkl. värme. Ett förslag som sparbanksstyrelsen ansåg för lågt och den 22 juli 1936 meddelade man att sparbanken önskade en årshyra på 1800 kr, men kunde tänka sig att gå ned till 1500 kr. Efter ytterligare några kontakter gav dock styrelsen med sig och den 29 juli 1936 accepterade man det ursprungliga förslaget på 1300 kr/år inkl. värme.

Nu återstod endast detaljgranskning av arkitekt Bobergs ritning. I en skrivelse den 16 september 1936 från postdirektionen behandlades en rad detaljfrågor. Så exempelvis uppgav direktionen att postboxarna (40 cm djupa) kommer att tillverkas av järn och levereras av postverket. De skall anbringas på en murad sockel, 30 cm hög. Väggen närmast boxarna skulle utföras av tjockt glas, mycket svagt gulfärgad.

Sedan alla frågor lösts mellan sparbanken och postdirektionen kunde kontraktet slutgiltigt undertecknas den 5 april 1937. Tillträdesdagen var bestämd till den 1 oktober 1937, men redan den 29 september kunde posten öppna de nya lokalerna för allmänheten.

I en förhandsbeskrivning av lokalerna berättar Oskarshamns-Tidningen den 27 september 1937 följande:

De lokaliteter, som posten nu kommer att förfoga över, äro rymliga med genomgående ljus från såväl öster som väster. Postlokalerna äro belägna i byggnadens norra del med ingång från Storgatan. Man kommer först in i ett förrum, där postboxarna äro inrymd. Själva postlokalen har en golvyta av 9 x 4,50 meter och är genom en disk avskild i två avdelningar, den yttre för allmänheten och den inre för tjänstemännen. Ett stort brandfritt kassavalv finnes och även ett mindre arkivrum. Dessutom har man ett jämförelsevis stort rum för lantbrevbärarna, där dessa kunna sortera sin post, samt avklädningsrum och toilertrum. Det fasta inredet i lokalerna, dörrar, panel och dörrfoder är av mattpolerad björk. Övriga inventarier såsom disk med glasmonter äro av bonad ek. Färgerna i lokalerna äro ljusa och moderna.

Som en sista förbättring under 1937 kan noteras att postexpeditionen från mitten av oktober fick nya öppethållandetider. Nu hölls posten öppen på vardagarna mellan kl. 9.30-11, 13.30-16 och 17-18. Dessutom höll man öppet måndagar, tisdagar, onsdagar och fredagar mellan kl. 18.30-18.45 enbart för utlämning av vanlig post. Sön- och helgdagar hade postexpeditionen öppet kl. 9.30-10.30.

Nu inträdde en period med relativt få nyheter ur postal synpunkt. En större översyn av arbetssituationen för personalen gjordes av postmästaren i Åseda i en skrivelse till postdirektionen den 26 augusti 1945. Vid postexpeditionen fanns då en stationsmästare, ett postbiträde med en tjänstgöringstid på 138 timmar per 30-dagarsperiod och ett brevbarbiträde på 119 timmar per 30-dagarsperiod. Härtill kom låd- och lantbrevbärare.

Postbiträdets huvudsakliga uppgift var att på förmiddagarna vid huvudpostens ankomst biträda med avisering, journalisering, sortering i boxar och fack samt deltaga i kassaexpeditionen under öppethållandet kl. 9-11. De tider stationsmästaren var ledig arbetade postbiträdet istället för denne i kassaexpeditionen.

Brevbarbiträdets åliggande var att fullgöra transporter till och från postförande järnvägslägenheter, verkställa brevlådetömning, upppassningsgöromål och dylikt.

Härutöver skulle personalen vid postexpeditionen ta emot lantbrevbärarnas redovisningar och förbereda den avgående posten till tåget kl. 18.52.

Det var svårt att hinna med alla arbetsuppgifter och postmästaren diskuterar olika alternativ för att förbättra arbetssituationen. Ett sådant var att ändra postexpeditionens öppethållandetider och slopa eftermiddagsstängningen kl. 16-17. Men då skulle posten vara tvungen att hålla öppet 6 timmar 30 min (alltså en utökning med en timme), vilket tydligen översteg postverkets normer. I stället diskuterade postmästaren ändrade tjänstgöringstider mellan stationsmästaren och postbiträdet, utan att allmänhetens krav på betjäning åsidosattes. Ett specialproblem var därvid fredagarna.

Fredagar har det ansetts av behovet påkallat med biträde åt stationsmästaren i kassan, ty då verkställa korrespondenterna i det synnerligen industribetonade samhället efter veckoavlönning insättningar i

postsparbanken och inlösen av postförskott i större utsträckning än å övriga veckodagar.

Också brevbärrådets arbetsuppgifter borde förändras. Innan han kl. 18.10 påbörjade brevlådetömningen i samhället borde han biträda med avstämnings- och sorteringsarbeten m.m. på postexpeditionen.

Postmästarens förslag innebar att tjänstgöringstiden för postbiträdet skulle utökas med 3 timmar och brevbärrådets med 26 timmar per 30-dagarsperiod. Förslaget bifölls av postdirektionen den 31 augusti 1945.

Stationsmästare Hans Olsson

Poströrelsens omfattning vid postexpeditionen fortsatte att öka och vid postdirektionen påbörjades en utredning om personalstyrkans storlek och öppethållandetider. På ett tidigt stadium i utredningen stod det klart att öppethållandetiderna på eftermiddagarna borde ändras. Postdirektionen beslutade därför att från den 1 november 1948 ändra dessa från kl. 13.30-16 och 17-18, till kl. 14-17.30.

Utredningen i övrigt redovisades av postdirektionen den 28 februari 1949. Efter att ha besökt postexpeditionen i Virserum under två dagar kunde man konstatera att två kassor behövde vara i verksamhet under hela tiden för öppethållandet på förmiddagarna. För kassauppgörelse och uppräknande av medelsleverans krävdes två tjänstemän under tiden 11.00-12.00. En kassatjänsteman behövde dessutom vara tillgänglig på postexpeditionen från kl. 13.00 för att ta emot redovisning av lantbrevbärare. Dessutom behövdes ytterligare biträdeshjälp på morgonen för försortering av ankommande post och på eftermiddagarna för stämpling och sortering av avgående post.

Mot den här bakgrunden föreslog postdirektionen att postbiträdet skulle ersättas av en nyinrättad tjänst som kontorsbiträde med heltidstjänstgöring. För att avlasta stationsmästaren erfordrades dock vissa dagar hjälp av ett postbiträde. Denna tid beräknades till endast 16 tim/mån. Brevbärrådets tjänstgöringstid föreslogs minskad från 149 till 107 timmar per normalmånad samtidigt som en e.o.

brevbärrådbefattning föreslogs nyinrättad. Förslaget godkändes av generalpoststyrelsen den 26 mars 1949 för tillämpning från den 1 april 1949 (generalpoststyrelsen använde beteckningen kanslistbiträdebefattning på den nya tjänsten, medan postdirektionen hade föreslagit inrättande av en tjänst som kontorsbiträde).

Benämningen på kanslisttjänsten ändrades genom beslut av generalpoststyrelsen den 14 januari 1950 till kontoristbiträde, att gälla från den 1 februari 1950. Genom nytt beslut av generalpoststyrelsen den 16 januari 1953 bestämdes att tjänsten från den 1 april 1953 skulle benämnas kanslibiträdesbefattning.

Poströrelsens utveckling medförde också att lokalerna började bli för små. I en skrivelse den 4 december 1950 till Virserums sparbank aktualiserade postdirektionen frågan om lokalutvidgning för poststationen, närmast mot bakgrunden av sparbankens funderingar att bygga till sparbankshuset.

I skrivelsen jämförs postverksamheten 1937, då posten flyttade in i sparbankshuset, med verksamheten 1949. Bland alla siffror kan nämnas att antalet avgående vanliga brevöversändelser ökat från 107.000 år 1937 till 175.000 år 1949, medan ankommande brevöversändelser stigit från 216.000 till 448.000 st. Antalet postabonnerade tidningar hade ökat från 197.416 till 397.000. Inkomsterna från försålda frimärken hade stigit från 19.060 kr till 44.402 kr.

Postdirektionen redogör också för de problem som uppstått till följd av poströrelsens utveckling:

Således medger utrymmet i kassaexpeditionen endast anordnande av två expeditionsplatser och vidare äro utrymmena för behandling av ankommande och avgående posten alltför små. Postboxanläggningen behöver utökas väsentligt. Kassavalvet är otillräckligt, varigenom betryggande förvaring av värdeposten försvåras. Det är dessutom mycket obekvämt. Kapprummet är vidare i minsta laget, varjämte lunchrum för personalen ävensom erforderliga förråds- och arkivutrymmen saknas. För att kunna bygga till byggnaden krävdes ett särskilt byggnadstillstånd som skulle inrymmas inom de av myndigheterna fastställda byggnadskvoten. Postdirektionen kunde inte utlova att sparbanken skulle kunna använda sig av postverkets byggnadskvot för utbyggnaden. Någon tillbyggnad blev det därför inte, då inte heller Virserums sparbank lyckades utverka byggnadstillstånd.

Einar Bresäter var vid den här tidpunkten missnöjd med postens öppethållandetider. I en motion den 9 september 1953 i Virserums kommunalfullmäktige föreslog han att kommunen skulle arbeta för att postexpeditionen, som då var öppen kl. 9-11 och 14-17.30 på måndagar-fredagar (lördagar kl. 9-11 och 13-16.30) även skulle vara öppen kl. 13-14. Som skäl anförde han att öppethållandetiden "i förhållande till postexpeditionens storlek" var väl kort. En särskild olägenhet var att bankerna och postexpeditionerna var öppna så kort tid samtidigt. Såvitt framgår av postdirektionens handlingar fick Bresäters initiativ ingen effekt och postens öppethållningstider ändrades inte.

Posten var fortfarande trångbodd, men i slutet av år 1959 kunde man se en möjlig lösning. Virserums köping planerade en nybyggnaden i kv. Rättvisan (på gamla polishustomten), som skulle inrymma både bostäder och lokaler för posten, arbetsförmedlingen och sjukkassan.

En första skiss till planlösning upprättades av postdirektionen den 8 december 1959 och bearbetades ytterligare efter synpunkter från postmästaren i Hultsfred och stationsmästaren i Virserum. Mer definitiva planer tillkom inte förrän i augusti 1961. I ett yttrande den 24 augusti 1961 från stationsmästaren i Virserum till postmästaren i Hultsfred godtogs förslaget i stort, men några detaljsynpunkter hade stationsmästaren, som ansåg det "vore önskvärt att ingången till valvet flyttades till väggen mot kassan. Vid ärende i valvet skulle kassorna samtidigt kunna övervakas".

Det nyuppförda huset blev färdigt i början av hösten 1962 och från den 1 oktober 1962 kunde inredningen av postlokalerna påbörjas. Uppenbarligen gick det arbetet fort, för redan den 16 oktober 1962 kunde posten flytta

till de nya lokalerna. Bland inredningsdetaljerna kan nämnas att själva kassadisen tillverkades av Gottfrid Nilssons Snickerifabrik i Malmö. I samband med flyttningen togs en ny boxanläggning i bruk. Den gamla postboxen lämnades kvar i Sparbankshuset. Av en skrivelse den 12 oktober 1962 från postdirektionen till postverkets verkstad i Ulvsunda framgick att den var i gott skick och efter smärre omändringar skulle komma till användning i Malmköping, då postanstalten där flyttade in i nya lokaler hösten 1963.

1963 var det dags att se över personalsituationen igen. I ett förslag från postdirektionen diskuterades bl.a. postiljonstjänsten och brevbäringen i samhället. Sedan personalen godkänt förslaget beslutade postdirektionen den 20 juni 1963 att utöka antalet postiljoner från en till två och samtidigt dra in brevbärranslaget på 159 timmar. Postbitrådets tjänstgöringstid ökades dessutom från 33 till 77 tim/mån. Ändringen trädde i kraft den 1 juli 1963.

Sedan poststationen i Triabo, trots befolkningens protester, dragits in den 1 juni 1965 var missnöjet stort bland befolkningen över den sena postutdelningen genom lantbrevbäringslinjen. Frågan diskuterades även i kommunalfullmäktige, som den 14 december 1965 beslutade att tillsätta en särskild utredningskommitté för att försöka åstadkomma en förbättring. Kommittén kom att bestå av Elis Wahlström, Bengt Rosander, Ragnar Wirsenius och Sture Olausson.

Postkommittén tog även upp andra frågor kring Virserums postförhållanden än lantbrevbäringslinjen till Triabo, däribland också postexpeditionernas öppethållande i Virserum och Järnforsen. I en skrivelse den 21 januari 1966 till postdirektionen krävde postkommittén bl.a. ett förlängt öppethållande i Virserum.

Med anledning av postkommitténs framställning upptogs kundstatistik under tiden 7 februari - 5 mars 1966. Postmästaren i Vimmerby bedömde att den statistiken inte motiverade utökat öppethållande.

Ett sammanträffande mellan postkommittén och postmästaren i Vimmerby ägde rum den 22 augusti 1966 och i en skrivelse från postmästaren till postdirektionen den 27 augusti 1966 redovisas de argument som då framfördes från kommunens sida:

Som motivering för framställningen om utökat öppethållande framhölls, att det var av synnerligen stort värde för kommunen att bl.a. kunna påvisa för intresserade industrier en viss service (= öppethållandet). Kommunen menade, att en ort av Virserums karaktär skall kunna kräva samma service av postverket som andra orter, exempelvis Mönsterås och Vimmerby. Kommunen underströk mycket kraftigt sitt krav på förlängning av förmiddagsöppethållandet till kl. 12.00. Man framhöll, att en sådan förlängning var särskilt efterlängtat av vissa rörelseidkare, som hade svårt att hinna med både bankaffärer och postärenden före kl. 11.00. I sammanhanget kan påpekas, att så gott som samtliga industrier och affärssidkare i Virserums samhälle får sin post i boxar, där posten i regel är färdigsorterad kl. 9.00. Förlängningen av kvällsöppet från kl. 17.30 till 18.00 önskades enligt kommunens uppgift av de arbetare som slutar på

sina arbetsplatser kl. 17.00 och som på grund därav inte anser sig hinna till postanstalten före kl. 17.30.

Postmästaren ansåg alltså att kundstatistiken inte motiverade utökat öppethållande, men kunde ändå notera att det inte var tillräckligt med en kassa öppen kl. 14-15, som det då gällande schemat angav. Skulle kassatiden utökas måste dock stationsmästaren avlastas och tjänstgöringstiden för postbiträdet utökas. Postdirektionen beslutade därför att postbiträdets arbetstid från den 1 oktober 1966 skulle utökas med 58 tim/mån eller från 77 till 135 tim/mån.

Postmästaren var visserligen inte främmande för en ändring av öppethållandetiderna till kl. 9-13 och 16-18, då detta var de vanligaste tiderna på orter av Virserums storlek, men någon ändring kom då aldrig till stånd.

Postkommittén gav emellertid inte upp så lätt och begärde nu en uppvaktning av postdirektionen i Linköping. Denna ägde rum den 8 november 1966 i Linköping. Efter uppvaktningen upptogs särskild statistik under tiden 11-17 november 1966 för den ankommande posten från västsverige. Denna post ankom med tåg kl. 9.45 och brevbärarna i samhället fick då avbryta sin utdelning för att hämta posten vid tåget och sortera upp den för utdelning samma dag.

Postmästaren i Vimmerby redovisade denna statistik den 15 december 1966 i en skrivelse till postdirektionen i Linköping. Om brevbärarna inte behövde avbryta sin postutdelning för att hämta posten från västsverige (ca 25 brev och korsband per dag) skulle postutdelningen i samhället ske snabbare. Samtidigt kunde postexpeditionens öppethållande ändras från 9-11 till 9-12 för att möjliggöra för hushållen att ombesörja sina postärenden samma dag.

Eftersom postmästaren ansåg att öppettiderna inte skulle utökas, föreslog han i stället att eftermiddagstiderna skulle minskas från kl. 14-17.30 till 15-17.30. Det totala antalet öppethållandetimmar blev därigenom oförändrat.

Postdirektionen delade postmästaren uppfattning i sakfrågan och i en skrivelse den 21 december 1966 till postkommittén meddelade man att "inga skäl har framkommit, som talar för ett utökat öppethållande". Man ansåg att öppethållandetiden var väl avvägd. Från den 1 februari 1967 var postexpeditionen alltså öppen måndag-fredag kl. 9-12 och 15-17.30. Från samma tidpunkt minskades också postbiträdets tjänstgöringstid från 135 tim/mån till 85 tim/mån.

Postdirektionens beslut anmäldes för kommunalfullmäktige vid dess sammanträde den 24 januari 1967, varvid fullmäktige "med besvikelse kan konstatera postdirektionens ovilja att tillmötesgå köpingens anhållan".